

KÚRIA

KvK.IV.37.990/2014/3.szám

A Kúria kérelmezőknek a Nemzeti Választási Bizottság 2014. szeptember 22. napján meghozott 1350/2014. számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálat iránti kérelmei folytán megindult nemperes eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Kúria a Nemzeti Választási Bizottság 1350/2014. számú határozatának felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a határozatot a bírságösszeg tekintetében megváltoztatja akként, hogy a II.rendű felperes nevejelölő szervezetet, valamint I.rendű felperes nevepolgármester-jelöltet egyetemlegesen 253.750 (azaz kétszázötvenháromezer-hétszázötven) forint bírság megfizetésére kötelezi.

Az eljárási illetéket az állam viseli.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Dongó József képviselőjelölt (a továbbiakban: beadványozó) 2014. szeptember 15-én kifogást nyújtott be a Bács-Kiskun Megyei Területi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: TVB) amelyben kifogásolta, hogy a Szuperinfo című hirdetési hetilap (a továbbiakban: időszak kiadvány) 2. oldalán közölt fizetett politikai hirdetés szerint a jelölteket a Gazdakörök, valamint a Polgári Összefogás Félegyházáért Egyesület szervezetek is támogatják. A beadványozó kifogása értelmében a kérelmezők kampánytevékenysége megtévesztő, mivel a Gazdakörök az önkormányzati képviselők választásán a FIDESZ-KDMP jelöltjeit támogatja, a Polgári Összefogás Félegyházáért Egyesület pedig nem létező civil szervezet. Ezért a kérelmezők megsértették a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 2. § (1) bekezdés a) és e) pontjában foglalt alapelvi rendelkezéseit. A beadványozó kérte a

jogsértés tényének megállapítását, a jogsértők eltiltását a további jogsértéstől, és tekintettel arra, hogy a magatartás ismétlődő jellegű volt, ezért bírság kiszabását is indítványozta az ügyben.

A TVB a 48/2014. (IX. 8.) számú határozatában a kifogásnak helyt adott és megállapította a jogsértést, a kérelmezőket eltiltotta a további jogsértő magatartástól, ugyanakkor a bírság kiszabását mellőzte.

A beadványozó határidőben benyújtott fellebbezésében sérelmezte, hogy a TVB eltekintett a bírság kiszabásától.

A Nemzeti Választási Bizottság a Ve. 2. § (1) bekezdés a) és e) pontjai, valamint a Ve. 218. § (2) bekezdés d) pontja és a Ve. 219. § (1) bekezdés alkalmazásával arra a következtetésre jutott, hogy a TVB jogszerű döntést hozott, de tévesen mérlegelte a bírság kiszabásának szükségességét. Figyelemmel az eset összes körülményére, a bírság kiszabását az NVB indokoltnak látta. Hangsúlyt helyezett arra a tényre, hogy a Kiskunfélegyházi Helyi Választási Bizottság a kérelmezők jelen eljárás szerinti, korábban tanúsított magatartását már jogsértőnek minősítette [64/2014. (IX. 5.) számú határozat], megállapította a vitatott logók használatának és a nem létező jelölő szervezet támogatására utaló kitétel jogsértő jellegét. A Szegedi Ítéltábla (2014. szeptember 15-én kelt, Pk.I.20.757/2014/2.) jogerős végzésével a helyi választási bizottság megelőző eljárásban hozott határozatát jogszerűnek ítélte. Következésképpen az ismételten tanúsított jogsértő magatartásra, valamint annak nyilvánvaló szándékosságára is tekintettel a bírság kiszabása indokolt lett volna. A bírságot a Ve. 209. §-a, valamint 231. § (5) bekezdés b) pontja alapján szabta ki.

Az NVB határozatával szemben a kérelmezők nyújtottak be bírósági felülvizsgálati kérelmet, amelyben a kérelmezett másodfokú határozatának a Ve. 223. § (3) bekezdés b) pontjába ütköző törvénysértés miatti megváltoztatását és a bírság fizetési kötelezettség alóli mentesítésüket kérték. A bírságfizetési kötelezettséget eltúlzottnak, jogsértőnek és indokolatlannak minősítették.

A kérelmezők bírósági felülvizsgálati kérelmüket azzal indokolták, hogy a Polgári Összefogás Félegyházáért Egyesület bejegyzés alatt álló civil szervezet, így támogatóként feltüntethető, a Nagyszőlő úti gazdakör, valamint Halaszi Gazdakör pedig - Kiskunfélegyházán és környékén köztudomású tényként - a kérelmezők megválasztását támogatják. Mindezek mellett a kérelmezők a TVB elsőfokú határozatának kézhezvételét követően minden kiadott anyagukat pontosították és megváltoztatták. 2014. szeptember 11-én megkeresték az időszaki kiadványt a módosított tartalom közzlése iránt, ahol azonban azt a választ kapták, hogy 2014. szeptember 11-

én volt a lapzárta, ezért az időszaki kiadványnak a szeptember 12-én megjelenő lapszámban a tartalmon már nem állt módjában változtatni. Ezért a kérelmezők jogsértőnek minősített magatartása rajtuk kívül álló okból vált ismétlődővé, de szándékosság terhükre - az NVB határozatában foglaltakkal ellentétben - nem állapítható meg.

A kérelmezők utaltak arra is, hogy Dongó József szeptember 15-én tette bejelentését, amikor a magatartás ismétlődő jellegéről hivatalos információja nem lehetett, hiszen a Szegedi Ítéltábla a megelőző eljárásban szeptember 15-én hozta csak meg jogerős végzését. Következésképpen a bejelentő a szeptember 12-én megjelenő időszaki kiadvánnyal kapcsolatban tette meg bejelentését, amikor a Szegedi Ítéltábla jogerős végzése és az abban megfogalmazott részbeni elmarasztalás csak szeptember 15-én kelt.

A bírság mértékét is sérelmezték a kérelmezők, utalva a Ve. 219. § (2) bekezdésére. Álláspontjuk értelmében az NVB által kiszabott bírság a törvényi maximumhoz közelít, annak ellenére, hogy a magatartás ismétlődő jellege csak utólagosan derülhetett ki, szándékosság pedig nem állt fenn. A kérelmezők egyebekben utaltak arra is, hogy a II.r. kérelmező egyesületi formában működik, ezért központi támogatás hiányában a törvényi maximumhoz közelítő mértékű bírság megfizetése meghaladja a kérelmezők anyagi lehetőségeit.

A bírósági felülvizsgálati kérelem nagyobb részben megalapozott.

A Ve. 219. § (1) bekezdése értelmében „[a] választási bizottság annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, illetve a bírság mértékének megállapításában az eset összes körülményeit - így különösen a jogsértéssel érintettek körének nagyságát, a jogsértés súlyát és területi kiterjedtségét, a jogsértés ismétlődő jellegét - veszi figyelembe. A bírság összegének megállapításakor figyelembe kell venni azt is, ha a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt.”

Az NVB támadott határozata meghozatalakor - felülmérlegelve a TVB határozatát - a jogsértés ismétlődő jellegére és nyilvánvaló szándékosságára helyezte a hangsúlyt.

A Szegedi Ítéltábla határozatában jogerősen elbírált, kifogásolt magatartás ismétlődő jellegét a fizetett politikai hirdetést közzétevő időszaki kiadvány rendszeres megjelenése jelenti. Az nem a kifogás újbóli, illetve a Szegedi Ítéltábla döntésének közzétételéhez kapcsolódik.

A Kúria által választási ügyekben kialakított - és az Alkotmánybíróság által nem kifogásolt - gyakorlata értelmében az eljárás sommás jellege nem teszi lehetővé bizonyítási eljárás lefolytatását, és ennek keretében hiánypótlási felhívás kibocsátását. A Kúria ezért a Ve. XII. fejezete szerinti eljárásában azokat a bizonyítékokat ítéli meg, amelyet a

kérelmező(k) elé tárnak.

A Ve. 219. § (1) bekezdésének második fordulata szerinti „nyilvánvaló szándékosság” kapcsán a kérelmezők hivatkozását és csatolt levelezését a Kúria – egyéb, az időszaki kiadvány munkatársának megküldött levél hitelességét igazoló adat hiányában – hitelt érdemlő bizonyítékként nem tudta elfogadni. A 2014. szeptember 11-én kelt, csatolt levél egyebekben azt a fordulatot tartalmazza, hogy „... a feltüntetett logók tekintetében változás történt. Az új változatot eljuttatom hozzád, amint kész.” A hivatkozott levél tartalmából hitelessége esetén is csak az következne, hogy a módosított hirdetéstartalom 2014. szeptember 11-én, a kiadvány megjelenését megelőző napon még nem állt a kérelmezők rendelkezésére.

A Kúria ezért nem látta bizonyítottnak a bírósági felülvizsgálati kérelem azon hivatkozását sem, hogy a kérelmezőket a jogsértő tartalom közzétételében szándékosság ne terhelné.

Végül a kérelmezők eltúlzottnak ítélték a kiszabott bírság mértékét.

A Ve. 219. § (2) bekezdése értelmében „[a] bírság legmagasabb összege természetes személy esetén a kötelező legkisebb munkabér havi összegének ötszöröse, egyébként a kötelező legkisebb munkabér havi összegének tizenötszöröse.”

A kötelező legkisebb munkabér (minimálbér) és garantált bérminimum megállapításáról szóló 483/2013. (XII. 17.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése értelmében havi bér alkalmazása esetén a minimálbér 101.500 forint. Magánszemély esetében a bírságösszeg maximuma 507.500 forint, „egyébként”, azaz nem magánszemélyek esetében pedig 1.525.500 forint. Az NVB az utóbbi összeg felében állapította meg a bírság mértékét.

Az NVB határozata a kérelmezőket egyetemlegesen kötelezte a 761.250 forint összegű bírság megfizetésére, így – a Ve. 219. § (2) bekezdésébe ütköző mértékkel – I. r. kérelmező magánszemély is kötelezettje lehet a szankciónak. A bírságkiszabás NVB mérlegelésén alapuló indokoltságát nem vitatva, a Kúria megalapozottnak ítélte a kérelmezők bírósági felülvizsgálatát abban a tekintetben, hogy az NVB által kiszabott bírság mértéke I. r. kérelmezőre nézve eltúlzott és jogszerűtlen.

A Ve. 219. § (2) bekezdése szerinti megkülönböztetés érvényesítése érdekében ezért a Kúria – a kötelezés egyetemlegességén nem változtatva – a bírság mértékét a magánszemély számára előírt törvényi maximum figyelembe vétele mellett, az NVB által alkalmazott arányban, a maximális 507.500 forint felében állapította meg.

Mivel a kérelmezők nagyobb részben eredményes felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be, ezért a Kúria a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján döntött az illeték viselése felől.

A Kúria határozata elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232.§ (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2014. szeptember 26.

Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörchneré Dr. Marosi Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő